

Warszawa, dn. 08.09.2021 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 8/21

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Jakub Zieliński**

Członkowie: **SGSŁ Piotr Nowak**

SGSŁ Aleksandra Zając – Hanulak /ref./

Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Janusza Trzęsimiecha

rozpoznał sprawę **obwinionego M[...] S[...]**, na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w K[...] z dnia 15.12.2020 r., sygn. akt OSŁ [...], mocą którego **uznano obwinionego winnym, tego że:**

I. W nieustalonym okresie lecz nie później niż do dnia 13.09.2017 r. w Z[...] znęcał się nad psem rasy Terrier Myśliwski, poprzez świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień i utrzymywania zwierzęcia w niewłaściwych warunkach bytowania w stanie rażącego zaniedbania oraz poprzez świadome zaniechanie skorzystania z pomocy weterynaryjnej i zaopatrzenia odniesionych ran w wyniku czego nastąpił upadek zwierzęcia

tj. o przewinienie z art. 35b ust. 1 pkt. 1 i 2 Ustawy Prawo Łowieckie z dnia 13.10.1995 r. (z późniejszymi zmianami), w zw. z art. 35 ust. 1a wz. z art. 6 ust. 2 pkt 10 w zw. z art. 4 pkt 11 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt w zw. par. 8 ust. 1 pkt 3, par. 29 pkt. 1 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego oraz pkt 2 i 31 zbioru Zasad Etyki Tradycji i Zwyczajów Łowieckich

II. W nieustalonym okresie lecz nie później niż do dnia 15.02.2018 r. w Z[...] znęcał się nad psem rasy Terrier Myśliwski o imieniu I[...], poprzez świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień i utrzymywania zwierzęcia w niewłaściwych warunkach bytowania w stanie rażącego zaniedbania oraz poprzez świadome zaniechanie skorzystania z koniecznej pomocy weterynaryjnej i zaopatrzenia odniesionych ran w postaci ubytku nosa, wargi górnej, stanu zapalnego skóry prawej szyi, rozstępu lewej małżowiny usznej

tj. o przewinienie z art. 35b ust. 1 pkt. 1 i 2 Ustawy Prawo Łowieckie z dnia 13.10.1995 (z późniejszymi zmianami), w zw. z art. 35 ust. 1a wz. z art. 6 ust. 2 pkt 10 w zw. z art. 4 pkt 11 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt w zw. par. 8 ust. 1 pkt 3, par. 29 pkt. 1 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego oraz pkt 2 i 31 zbioru Zasad Etyki Tradycji i Zwyczajów Łowieckich

i za to wymierzono mu karę dyscyplinarną zasadniczą wykluczenia z PZŁ oraz zobowiązano do zwrotu kosztów w wysokości 68 zł

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie
2. kosztami postępowania obciąża obwinionego

/-/ Jakub Zieliński

/-/ Piotr Nowak

/-/ Aleksandra Zając – Hanulak

UZASADNIENIE

Orzeczenia Głównego Sądu Łowieckiego z dnia 8 września 2021 roku sygn. GSŁ 8/21

W dniu 8 października 2019 roku Zastępca Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ w K[...] z siedzibą w S[...] Ś[...] skierował wniosek oskarżycielski przeciwko Kol. M[...] S[...] obwinionemu o to, że:

I. w nieustalonym czasie, lecz nie później niż do dnia 13.09.2017 roku w Z[...], znęcał się nad psem rasy terier myśliwski poprzez świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień i utrzymywania zwierzęcia w niewłaściwych warunkach bytowania w stanie rażącego zaniedbania oraz poprzez świadome zaniechanie skorzystania z pomocy weterynaryjnej i zaopatrzenia odniesionych ran, w wyniku czego nastąpił upadek zwierzęcia – **tj. o przewinienie łowieckie określone w art. 35b ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy prawo łowieckie z dnia 13.10.1995r. w zw. z art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 2 pkt. 10 w zw. z art. 4 pkt. 11 ustawy z dnia 21.08.1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z § 8 ust. 1 pkt. 3 , § 29 pkt. 1 statutu PZŁ oraz pkt. 2 i 31 zbioru Zasad Etyki, Tradycji i Zwyczajów Łowieckich**

II. w nieustalonym czasie, lecz nie później niż do dnia 15.02.2018 roku w Z[...], znęcał się nad psem rasy terier myśliwski o imieniu I[...], poprzez świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień i utrzymywanie zwierzęcia w niewłaściwych warunkach bytowania, w stanie rażącego zaniedbania oraz poprzez świadome zaniechanie skorzystania z

pomocy weterynaryjnej i zaopatrzenia odniesionych ran w postaci ubytku nosa, wargi górnej, stanu zapalnego skóry prawej szyi, rozstępu lewej małżowiny usznej – **tj. o przewinienie łowieckie określone w art. 35b ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy prawo łowieckie z dnia 13.10.1995r. w zw. z art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 2 pkt. 10 w zw. z art. 4 pkt. 11 ustawy z dnia 21.08.1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z § 8 ust. 1 pkt. 3 i § 29 pkt. 1 statutu PZŁ oraz pkt. 2 i 31 zbioru Zasad Etyki, Tradycji i Zwyczajów Łowieckich**

III. w nieustalonym czasie, lecz nie później niż do dnia 15.02.2018 roku w Z[...], znęcał się nad psem rasy terier myśliwski o imieniu W[...], poprzez świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień i utrzymywanie zwierzęcia w niewłaściwych warunkach bytowania, w stanie rażącego zaniedbania oraz poprzez świadome zaniechanie skorzystania z pomocy weterynaryjnej i zaopatrzenia odniesionych ran w postaci olbrzymiego ubytku wargi prawej górnej i prawego kąta warg – **tj. o przewinienie łowieckie określone w art. 35b ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy prawo łowieckie z dnia 13.10.1995r. w zw. z art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 2 pkt. 10 w zw. z art. 4 pkt. 11 ustawy z dnia 21.08.1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z § 8 ust. 1 pkt. 3 i § 29 pkt. 1 statutu PZŁ oraz pkt. 2 i 31 zbioru Zasad Etyki, Tradycji i Zwyczajów Łowieckich**

IV. w nieustalonym czasie, lecz nie później niż do dnia 05.06.2017 roku w Z[...], znęcał się nad psem rasy terier myśliwski, poprzez świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień i utrzymywanie zwierzęcia w niewłaściwych warunkach bytowania, w stanie rażącego zaniedbania oraz poprzez świadome zaniechanie skorzystania z pomocy weterynaryjnej i leczenia odniesionych ran w postaci lewego uda, prawej strony szyi, głowy, kończyny miedniczej lewej – **tj. o przewinienie łowieckie określone w art. 35b ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy prawo łowieckie z dnia 13.10.1995r. w zw. z art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 2 pkt. 10 w zw. z art. 4 pkt. 11 ustawy z dnia 21.08.1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z § 8 ust. 1 pkt. 3 i § 29 pkt. 1 statutu PZŁ oraz pkt. 2 i 31 zbioru Zasad Etyki, Tradycji i Zwyczajów Łowieckich**

Orzeczeniem z dnia 15 grudnia 2020 roku, wydanym w sprawie prowadzonej pod sygnaturą OSŁ [...], Okręgowy Sąd Łowiecki w K[...] uznał obwinionego M[...] S[...] za winnego zarzuconych mu przewinień łowieckich z art. 35b ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy prawo łowieckie z dnia 13.10.1995r. w zw. z § 11 pkt. 2 statutu PZŁ oraz pkt. 2 i 26 zbioru Zasad Etyki, Tradycji i Zwyczajów Łowieckich i za to na podstawie art. 35 c ust. 2 pkt. 3 ustawy z dnia 13.10.1995 roku Prawo Łowieckie (t.j. Dz.U. z 2018 roku poz. 2033) wymierzył jej karę zasadniczą wykluczenia z Polskiego Związku Łowieckiego. Jednocześnie obciążając obwinionego kosztami postępowania w kwocie 68 zł.

Powołane rozstrzygnięcie zapadło na podstawie dokumentacji zawartej w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Z[...] sygn. akt [...], prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Z[...] z dnia 29.10.2018 roku, uznającego M[...] S[...] za winnego czterech występków z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt i skazującego go na karę łączną grzywny. W ocenie sądu fakt popełnienia zarzuconych obwinionemu przewinień nie budzi wątpliwości. M[...] S[...] przyznał się do winy. Okręgowy Sąd Łowiecki w K[...] zmienił kwalifikację prawną czynów obwinionego ze względu na fakt, że zarzuty we wniosku oskarżycielskim wskazywały podstawę prawną przestępności czynów obwinionego, wynikającą z ustawy o ochronie zwierząt. Członek Polskiego Związku Łowieckiego, będący osobą fizyczną podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za przewinienia łowieckie polegające na:

- 1) naruszeniu ustawy prawo łowieckie i wydanych na jej podstawie aktów wykonawczych,
- 2) naruszaniu statutu lub innych uchwał organów Polskiego Związku Łowieckiego,
- 3) wykonywaniu polowania w sposób sprzeczny z etyką łowiecką, co wynika z art. 35 b ustawy prawo łowieckie.

Za wskazane występkę obwiniony został prawomocnie skazany wyrokiem sądu powszechnego, a więc skazanie za ten sam czyn, na takiej samej podstawie prawnej nie było możliwe w myśl zasady „ne bis in idem”

Orzeczenie Okręgowego Sądu Łowieckiego w K[...] zostało zaskarżone przez obwinionego M[...] S[...], który we wniesionym odwołaniu powołał zarzuty dotyczące błędów w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Okręgowy Sąd Łowiecki w K[...], ewentualnie o zmianę wyroku i orzeczenie kary zawieszenia w prawach członka PZŁ na czas określony.

Jako powód zaskarżenia orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w K[...] z dnia 15.12.2020 roku obwiniony wskazał następujące okoliczności:

- zajmowanie się hodowlą psów rasy myśliwskiej terier od 1990 roku, które odstępował odpłatnie jak i nieodpłatnie hodowcom, myśliwym i osobom nie związanym z myślistwem,
- udział w polowaniach myśliwskich z psami ze swojej hodowli i poszukiwanie postrzałków,
- brak skarg i jakichkolwiek uwag co do warunków, w jakich przebywały psy, przez okres prowadzenia hodowli psów, pozytywna opinia Komisji Hodowlanej Związku Kynologicznego w Polsce,
- wielokrotne nagradzanie na wystawach, konkursach i próbach myśliwskich psów z hodowli obwinionego,

- konflikt z lekarzem weterynarii, również myśliwym, który leczył psa obwinionego dostarczonego przez osoby trzecie po polowaniu, spowodowany różnicą zdań co do kosztów zszycia rany psa, które obwiniony uważał za rażąco zawyżone,
- zaangażowanie przez wspomnianego lekarza weterynarii osób działających w Towarzystwie Ochrony Zwierząt w konflikt z obwinionym, które zaczęły się tendencyjnie interesować hodowlą prowadzoną przez obwinionego,
- brak jakiegokolwiek dokumentacji fotograficznej, poglądowej i oględzin miejsca zdarzenia, które wskazywałyby na znęcanie się obwinionego nad swoimi psami,
- użycie przez Okręgowy Sąd Łowiecki w K[...] niedoprecyzowanych (nieostrych) sformułowań takich jak np.: „nieustalonym okresie”, „znęcał się”, gdzie pojęcia takiego zachowania są bardzo szerokie i wieloznaczne,
- wydanie wyroku zarówno przez sąd powszechny jak i łowiecki na kanwie wielkiej nieprzychylności do środowiska myśliwskiego,
- nadto obwiniony zarzucił, iż w postępowaniu prowadzonym przez Zastępcę Okręgowego Rzecznika Łowieckiego brakowało materiałów z czynności procesowych przeprowadzonych przez funkcjonariuszy Policji I Komisariatu w Z[...], nie przesłuchano wskazanych przez obwinionego świadków, nie załączono wywiadu środowiskowego, nie zbadano jakości sprawowanej przez obwinionego opieki nad zwierzętami poprzez zaciągnięcie opinii środowiska myśliwskiego, a w szczególności usługi (podkładanie psów podczas polowań zbiorowych)

Główny Sąd Łowiecki zważył, co następuje:

Odwołanie uznano za niezasadne.

Zgodnie z § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych PZŁ, Główny Sąd Łowiecki utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie, a kosztami obciążył obwinionego za postępowanie odwoławcze.

Okręgowy Sąd Łowiecki w K[...] prawidłowo ocenił zebrany materiał dowodowy i wyczerpująco uzasadnił swoje stanowisko. Tok rozumowania i sposób wnioskowania Okręgowego Sądu Łowieckiego w K[...] jest prawidłowy i zgodny z ze wskazaniami wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Sąd nie przekroczył przy tym swobodnej oceny dowodów, jak i nie popełniono uchybień tego rodzaju, które mogłyby powodować konieczność uchylecia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Sąd orzekający wskazał na jakich oparł się dowodach i dlaczego dał im wiarę. Pisemne motywy orzeczenia odpowiadają wymogom formalnym, zakreślonym przez obowiązujące przepisy prawa, co umożliwia kontrolę instancyjną.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż w dniu 5 czerwca 2017 roku podczas badania weterynaryjnego psa o imieniu F[...] (k. 55-57 kserokopii akt sprawy Sądu Rejonowego w Z[...] sygn. [...]) stwierdzono cały szereg dużych i małych ran w obrębie głowy, szyi i lewej kończyny miedniczej. Rany te były zainfekowane, zabrudzone sierścią, ziemią i materiałem roślinnym. W przypadku rany lewego uda rozwijał się proces martwicy tkanek. Rany te wymagały obfitego przepłukania i oczyszczenia, odświeżenia tkanki podskórnej, a w odniesieniu do obrażeń kończyny, wręcz usunięcia pasa skóry dotkniętej martwicą. W zakresie największych ran doszło do ich zamknięcia materiałem niewchłaniającym, założono też szwy i dreny. Wedle zaleceń weterynarza wskazane było podawanie zwierzęciu antybiotyków przez co najmniej 10 dni, usunięcie szwów po 14 dniach, założenie psu kołnierza ochronnego do czasu zdjęcia szwów i wykonywania codziennych kontroli. Lekarz weterynarii przewidywał możliwość licznych komplikacji. Obwiniony M[...] S[...] nie zgodził się z diagnozą weterynaryjną i nie dysponując w tym zakresie jakąkolwiek wiedzą, zanegował zalecenia lekarza i odmówił pobrania leków.

Kolejna sytuacja, dotycząca przewinień dyscyplinarnych obwinionego miała miejsce w dniu 13 września 2017 roku. Tego dnia do lecznicy weterynaryjnej został przywieziony do pilnego opatrzenia pies o imieniu A[...], znajdujący się w ciężkim stanie. Lekarz weterynarii po badaniu wskazał wówczas liczne zakażone i pokryte ziemią rany z wyschniętą powierzchnią oraz posokowatym wysiękiem. Zwierzę silnie kulało na lewy przód i prawy tył. Stwierdzono niezbornosć i bolesność pachwiny prawej i brzucha, duże rany darte w prawej pachwinie, bardzo głęboką ranę rozrywającą mięśnie uda od strony przyśrodkowej z ogromną strefą martwicy. Rana była głębokości około 10 cm, zabrudzona ziemią trawą i posoką. Tkanka przybrała czarną barwę, a z rany wylewała się ogromna ilość krwisto-posokowatej wydzieliny. Ponadto stwierdzono dwie głębokie rany darte na prawym boku - zakażone i pokryte ziemią, z oderwaną od podłoża skórą wokół ran. Poza tym ujawniono na lewym boku - pokrytą ziemią, zakażoną i wysuszoną ranę pourazową wielkości 2/3 dłoni powodującą przepuklinę brzuszną. Dalej – liczne rany kłusane okolicy szyi, głowy, kończyn okolicy przyodbytniczej i okolicy sromu, zakażone i pokryte ziemią. Rozerwane na dwie połówki i pogryzione ucho lewe, zakażone i pokryte ziemią. Zwierzęciu wykonano zabieg operacyjny z użyciem narkozy, jednak ze względu na zakres urazów i nieudzielenie pomocy we właściwym czasie, zwierzę nie przeżyło. Załączonej do sprawy dokumentacji medycznej towarzyszył drastyczny w swej wymowie materiał fotograficzny, obrazujący stan psa w chwili dostarczenia go do kliniki. Zaznaczyć należy, iż wspomniany pies został zauważony dnia 13.09.2017 roku około godz. 6.00 przez kierowcę autobusu miejskiego w Z[...], który

widząc stan zdrowia psa powiadomił dyżurnego Straży Miejskiej w Z[...], a pies wymagał pilnej opieki weterynaryjnej. Przekazania psa weterynarzowi podjęli się pracownicy Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami w Polsce oddział w Z[...]. W trakcie kontaktu z właścicielem zwierzęcia – obwinionym M[...] S[...] ustalono, że pies uciekł mu 12.09.2017 roku około godz. 24.00, a biorąc pod uwagę ilość i jakość obrażeń stwierdzonych na ciele zwierzęcia, a także jego ogólny fatalny stan – ewidentnym było, iż zwierzę przetrzymywane było przez obwinionego w sposób drastycznie odstępujący od norm postępowania ze zwierzęciem, w stanie rażącego zaniedbania. Efektem tej interwencji było złożenie zawiadomienia do organów ścigania zawiadomienia dotyczące znęcania się nad zwierzętami dotyczące niewłaściwego postępowania z psami, poranionymi w wyniku polowania i kontaktu z dzikim zwierzęciem, brak właściwej reakcji na stwierdzone u psa obrażenia ciała, zaniechania w opiece i pozostawianie nieczułym na cierpienia zwierzęcia. W wyniku wszczętego postępowania karnego dokonano odebrania w dniu 15.02.2018r. obwinionemu dwóch suczek rasy terier myśliwski o imionach W[...] i I[...]. Pierwsza z nich posiadała olbrzymi ubytek górnej prawej wargi i prawego kąta warg. Rana objęta była stanem zapalnym z obfitym wysiękiem ropnym, tworzącym strupy na jej powierzchni. Rana została oczyszczona, a tkanki nie rokujące przyrośnięcia usunięto w drodze zabiegu operacyjnego. Wdrożono leczenie antybiotykami. U drugiego zwierzęcia zdiagnozowano brak nosa od około 5 miesięcy – ubytek lusterka nosa i wargi górnej. Przez ranę widoczne były siekacze szczęki. Rana powyższa uległa już wygojeniu w chwili badania. Zauważono ponadto stan zapalny skóry po stronie prawej – stare rany w trakcie gojenia, włosy pozlepiane wysiękiem ropnym, a także w lewej małżowinie usznej zagojoną ranę, tworzącą rozstęp około 3 cm (k. 28-33), dokumentacja fotograficzna (k. 35-45). Z opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu weterynarii bezsprzecznie wynika, iż stwierdzone u psów obwinionego obrażenia powstały powyżej 24 godzin od momentu badania, a w przypadku suczki o imieniu A[...] rozległość i stan ran wskazywały, iż obrażenia te powstały w czasie dłuższym aniżeli 48 godzin przed badaniem weterynaryjnym. Wspomnianą opinię należy uznać za logiczną, jasną i zupełną, biegły w sposób szczegółowy odniósł się również do dokumentacji weterynaryjnej przedstawionej przez obwinionego, w której nierzetelnie opisano obrażenia zwierząt. W świetle poczynionych ustaleń w zakresie stanu zdrowia zwierząt, za wiarygodne uznać należało zeznania świadka P[...] W[...] oraz jego ustalenia i diagnozy w dokumentach sporządzonych w Centrum Weterynarii w Z[...]. Podsumowując, wszystkie cztery psy wymagały zbadania i zaopatrzenia weterynaryjnego, polegającego nie tylko na przemyciu ram, ale przede wszystkim na wykonaniu zabiegów chirurgicznych, ratujących życie i

zdrowie, a także mających na celu ulżenie cierpieniu zwierzęcia. Obwiniony M[...] S[...] im tego nie zapewnił, świadomie dopuszczając do zadawania zwierzętom bólu i cierpienia. Obrażenia u zwierząt były widoczne „gołym okiem” dla laika, a także można było wyczuć zapach martwicy i stanów zapalnych ran. Nie do przyjęcia pozostawało natomiast amatorskie „leczenie” leczenie psów w wykonaniu obwinionego w bezpodstawnym przekonaniu o własnych umiejętnościach i doświadczeniu. Trafnie również przyjęto, że M[...] S[...] utrzymywał zwierzęta w niewłaściwych warunkach bytowych i rażących zaniedbań w tej mierze. Kojce były nie tylko zaniedbane w sensie estetycznym, lecz nade wszystko ich budowa i konstrukcja stanowiły bezpośrednie zagrożenie dla przebywających w nich psów, co zostało udokumentowane fotografiami (k. 46-49). Ze wspomnianych zdjęć wynika, że kojce były połatane fragmentami innych krat, gdzie do środka wystawały niezabezpieczone końce drutów, umieszczone na wysokości do jakiej sięgały zwierzęta.

Przy rozważeniu przytoczonych okoliczności popełnienia przez obwinionego przewinień dyscyplinarnych w odniesieniu do psów, które hodował i które towarzyszyły mu podczas wykonywania polowania, w żadnej mierze nie przekonują argumenty obwinionego dotyczące zajmowania się hodowlą psów od 1990 roku i udostępniania zwierząt myśliwym jak i osobom spoza kręgu myśliwskiego. Okolicznością bezsporną jest udział obwinionego w polowaniach myśliwskich z psami ze swojej hodowli i poszukiwanie postrzałków, jednak nie zwalniało to nigdy M[...] S[...] od niesienia pomocy psom w przypadku poranienia ich wskutek kontaktu z dziką zwierzyną. Na ocenę dokonaną przez Okręgowy Sąd Łowiecki w K[...] nie może mieć też wpływu okoliczność, że Komisja Hodowlana Związku Kynologicznego w Polsce nie wносиła skarg ani jakichkolwiek uwag co do warunków, w jakich przebywały psy, przez okres prowadzenia hodowli psów. Natomiast pewnym jest, że w trzech datach udzielania pomocy weterynaryjnej zwierzętom hodowanym przez M[...] S[...], konieczne było zapewnienie pomocy lekarskiej i wykonanie zabiegów chirurgicznych. Obwiniony nie precyzuje w swoim odwołaniu również tego, że kontrole Komisji Hodowlanej dotyczyły opieki nad szczeniakami, a nie nad psami regularnie użytkowanymi do polowań. Bez wpływu na ocenę materiału dowodowego pozostaje fakt nagradzania obwinionego na wystawach, konkursach i próbach myśliwskich psów z jego hodowli, bo wówczas u prezentowanych zwierząt nie stwierdzono obrażeń. Kwestia konfliktu obwinionego z lekarzem weterynarii, który leczył psa obwinionego dostarczonego przez osoby trzecie po polowaniu, spowodowany różnicą zdań co do kosztów zszycia rany psa, które obwiniony uważał za rażąco zawyżone, stanowi subiektywną ocenę tej relacji, dokonaną przez

obwinionego. Z punktu widzenia lekarza weterynarii podjęte przez niego działania i przekazane właścicielowi psa zalecenia, stanowiły wykonywanie obowiązków służbowych i przyjmowanie pełnej odpowiedzialności za dobrostan leczonych zwierząt. Poza tym w ramach przysługujących kompetencji, stowarzyszenia zajmującego się pomocą zwierzętom, było złożenie zawiadomienia do prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa związanego ze znęcania się nad zwierzętami.

Znęcaniem nad zwierzętami jest nie tylko świadome zadawanie cierpienia poprzez bicie czy zadawanie ran zwierzęciu bądź jego uśmiercanie poprzedzone zadawaniem mu niepotrzebnych cierpień. Za znęcanie się uważa się również przetrzymywanie zwierzęcia w złych warunkach bytowych, narażanie na niepotrzebne okaleczenia, narażanie na ból i cierpienie, poprzez niezapewnienie zwierzęciu odpowiedniej do stanu zdrowia pomocy lekarza weterynarza. Takie też okoliczności zostały utrwalone fotograficznie podczas prowadzenia sprawy karnej, z czym sąd zapoznał się i w oparciu o te dokumenty wnioskował.

Dalej należy wskazać, iż nie ma racji obwiniony twierdząc, iż Okręgowy Sąd Łowiecki w K[...] użył wydając orzeczenie niedoprecyzowanych (nieostrych) sformułowań takich jak np.: „nieustalonym okresie”, „znęcał się”, albowiem w przypadku niemożliwości ustalenia, od kiedy trwało znęcanie się nad konkretnym zwierzęciem, uprawnionym było przyjęcie okresu popełnienia danego przewinienia w czasie, od nieustalonej daty, do dnia w którym ustalono nieprawidłowość w utrzymywaniu psa, albowiem stan znęcania nie trwał jeden dzień, tylko dłuższy czas. Odnosząc się do argumentu obwinionego, iż wydanie wyroku zarówno przez sąd powszechny jak i łowiecki nastąpiło na kanwie wielkiej nieprzychylności do środowiska myśliwskiego, należy wskazać, że pozycja myśliwego w zakresie dbałości o psa, nie jest niczym uprzywilejowana w stosunku do osoby, która nie realizuje pasji łowieckiej, a posiada czworonoga. Z uwagi na to, iż poza towarzyszeniem myśliwemu, pies stanowi dla myśliwego nieodzowną pomoc w polowaniu, tym bardziej należna jest temu zwierzęciu właściwa, dostosowana do sytuacji zdrowotnej opieka i dbałość, by zwierzę pozostawało w dobrej kondycji psychicznej, by nie męczyło się i nie odczuwało bólu i cierpienia. Natomiast pozostawanie nieczułym na tego rodzaju problemy zwierzęcia, dyskredytuje taką osobę od przynależności do Polskiego Związku Łowieckiego. Przeprowadzone zarówno przed sądem powszechnym jak i łowieckim postępowanie dowodowe wykazało, iż obwiniony cechuje się obojętną postawą wobec poważnych uszkodzeń ciała, stwierdzonych u trzymanyh i użytkowanych przez niego psów, sytuacja taka miała miejsce wiele razy i została potwierdzona przez obiektywnych i nie związanych z osobą obwinionego świadków, a także stosowną dokumentacją fotograficzną.

Mając powyższe na względzie i uznając zaskarżone orzeczenie za trafne tak w sferze ustaleń faktycznych jak i wymierzonej kary, Główny Sąd Łowiecki utrzymał je w mocy. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono jak w pkt. 2 orzeczenia.

/-/ Jakub Zieliński

/-/ Piotr Nowak

/-/ Aleksandra Zając – Hanulak